

желажцѣ може приима Отъ немъ питіе на живота. Тя Е врата жизни. Против. Єрес. кн. Ш, гл. 4.

В. Шо са выка Свѣщенно Писаніе?

Ш. Книгы-тѣ написаны Духомъ Божіимъ, презъ Освятены-тѣ Отъ Бога челоуѣцы, наричани Пророцы и Апостолы. Обыкновенно тыя книгы наричѣтса Библіа.

В. Шо ще рѣче дѣма-та, Библіа?

Ш. Дѣма-та, Библіа, є Грьцка. Та ще рѣче: *книгы*. Сз това наименованіе изражакаса това, че свѣщенны-тѣ книгы найпаче предъ всы-тѣ прочіи достойны сѣ за вниманіе.

В. Шо є пѣ ветхо: свѣщенно-то преданіе, или Свѣщенно-Писаніе?

Ш. Най ветхій и прѣвоначаленъ способъ за распространіе Откровеніе-то Божіе є Свѣщенно-то преданіе. Отъ Адама до Моисея немало свѣщенны книгы. Самси Господь нашъ Исусъ Хрїстосъ Божественно-то ученіе своѣ и установленіе предаде на ученицы-тѣ си сз слово и примѣръ, а не по книгѣ. Сз истый пакъ начинъ въ зачалото и Апостоли-тѣ распространихѣ вѣрѣ-тѣ и утвѣрждавахѣ Църковѣ-тѣ Хрїстовѣ. Необходимость-та за преданіе-то видна є и отъ това, че сз книгы-тѣ могатъ са ползѣватъ пѣ малка-та часть хѣра, а сз преданіе-то всички-тѣ.

В. Защо пакъ є дадено Свѣщенно-то Писаніе?

Ш. Заради това, да бы са упазило Откровеніе-то Божіе повече вѣрно и неизмѣнно. Въ Свѣщенно-то Писаніе мы прочитае слова-та на Пророцы-тѣ и Апостоли-тѣ исто така, като бы сз нихъ да сме живѣли, и нихъ слѣшали, ако и да сѣ свѣщенны-тѣ